

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ที่เอาเข้าไปเพื่อเก็บให้เก็บ

วันนี้ดูอาการค่อยดีขึ้น เมื่อเข้าพอดีนขึ้นมา ดูอาการค่อยดี ฉันจึงหันก็ได้มาก เมื่อวานย้อนหลังไม่เป็นท่า เดินตามนี้ก็ไม่ได้ไหว อ่อนหมดเลย แต่วันนี้รู้สึกว่ามีขึ้นขึ้นมา วันนี้ดี (โยมกราบถวายทองคำ ๗ บาท) ทองคำเราเข้าคลังหลวงตั้ง ๑๑,๕๗๐ กว่ากิโลแล้วนะ นับว่าเข้ามากอยู่นะ ไม่มีสมัยใดที่ทองคำจะเข้าได้มากเหมือนปัจจุบัน ที่พี่น้องทั้งหลายพร้อมเพรียงกันช่วยชาติเรา ได้ทองคำตั้ง ๑๑,๕๘๔ กิโล เวลานี้ทองคำเข้าแล้ว

อันนี้ไม่ให้ออกช่องไหน แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่ให้ออก เราสั่งขาดเลย เข้าคลังหลวงโดยถ่ายเดียว เพราะฉะนั้นจึงเข้ามาเรื่อย จนกระทั่งสุดท้ายเข้าตลอด คลังหลวงของเราบกพร่องมาก ทองคำเป็นหัวใจของชาติไทยเรา ความแน่นหนามันคงอยู่กับจุดนี้ทั้งนั้น การซื้อขายอะไรต่ออะไร ติดหนี้ติดสินเขา ก็เอาทองคำเป็นเครื่องประกันตัว เพราะฉะนั้นเราจึงต้องเสาะแสวงหาทองคำมา เพื่อความสะดวกระหว่างการค้าขายต่อกัน ทองคำเราต้องมีเงินไว้

ครั้งแรกที่เราเอาทองคำไปมอบให้คลังหลวง หัวหน้าคลังหลวงเขาก็คงทราบความหมายละ เพราะเราเอาไปมอบให้เยอะอยู่นะ เป็นครั้งแรกด้วย พอเสร็จเรียบร้อยแล้ว คลังหลวงก็หัวหน้าเลยนะ มานิมนต์เราโดยเฉพาะ ให้เข้าไปดูทองคำในคลังหลวง นั่นเขามีความหมายของเขา เรารู้ทันที พอไปก็ไปดูทองคำ เขาวางไว้เป็นตับๆ เป็นช่องเดินชอกแซก สำหรับทองคำ ที่ได้มาพบเห็นทองคำมี ๒ ท่านด้วยกัน อะไรบ้าง คือ สมเด็จพระเทพฯ หนึ่งกับหลวงตานี้แหละว่าฉัน พอดูละเอียดถี่ถ้วนเรียบร้อยแล้ว เราก็ไปนั่งคุยกันสองต่อสองไม่ให้ใครทราบละ เพราะเป็นเรื่องลับ แม้จะเห็นก็เห็นเฉพาะเราเข้าไปนี่

เราถามก็ถูกตามที่ถูกถาม ไม่ผิดเลย เพราะคิดอ่านเรียบร้อยแล้วค่อยถาม พอไปก็ไปคุยกัน แล้วทองคำเราเอาไปฝากไว้ประเทศไหนเท่าไรๆ ก็เพื่อเวลาทำการซื้อขายติดหนี้ติดสินกันก็ต้องเอาทองคำเป็นเครื่องยืนยัน นั่น ฝากไว้กับสหรัฐตั้ง ๕๓ ตัน ทองคำเอาไว้ที่สหรัฐ ๕๓ ตัน อังกฤษดูเหมือน ๕ ตันหรืออะไร นอกนั้นไม่มีว่าฉัน แล้วในนี้ละมีเท่านั้นใจหายวูบเลย โธ่ พอมาถามถึงเมืองไทยเรา สำหรับเมืองไทยเราเพื่อประกันตัวเองมีเท่าไร มีเท่านั้น ใจหายวูบ เพราะฉะนั้นจึงประกาศทองคำเรื่อยมา เวลานี้ทองคำเราก็ได้ตั้ง ๑๐,๐๐๐ กว่าแล้ว นับว่ามาก ทองคำอยู่คลังหลวงไม่มากนัก เราได้เพิ่มเข้าอีกตั้ง ๑๑ ตันกว่านะ ได้เยอะ นับว่าหนาแน่นขึ้นมาละ

เราพยายามที่สุดที่จะช่วยชาติบ้านเมือง ที่จะให้ไปเอาจากสมบัติส่วนกลางมา สำหรับเรา ไม่มี เราบอกตรงๆ มีแต่ชวนขายเข้าไปๆ เอาเข้าไปแล้ว ใครมาทำลาย ไม่ได้ เราเข้าพีดกันเลย หลวงตานี้เข้าได้ทันที เหตุผลกลไกหลักกรรมวินัยมีอยู่ เราเดินตามนี้ตลอด ไม่ให้ผิดจากหลักกรรมวินัย ควรโต้โต้กันตามหลักกรรมหลักวินัย ได้ทองคำเข้าไปตั้งเยอะคราวนี้นะ สำหรับดอลลาร์ไม่ได้มาก ดอลลาร์ได้ ๑๐,๒๐๐,๐๐๐ กว่า ที่นี้มันก็จำเป็นทางการเงินไทยเรา คือเงินไทยเราตั้งแต่เราเทศน์ช่วยชาติ เงินไทยมันก็มีมาๆ ก็ออกช่วยชาติโดยสะดวกพอสมควร ที่นี้พอเราหยุดเทศน์ เงินเหล่านั้นก็หมดไปๆ

แต่การขอความช่วยเหลือมาทุกทิศทุกทาง เงินไม่พอ สุดท้ายก็ไปคว้าเอาดอลลาร์มาช่วยกัน ดอลลาร์เป็นอันว่าไม่ได้เข้าคลังหลวง ถ้าเป็นอย่างทุกวันนี้ไม่ได้เข้า มีเท่าไรก็มาช่วยเงินไทยหมด เพราะการช่วยโลกเป็นของเล่นหรือ ทั่วประเทศไทยที่เราช่วยอยู่เวลานี้ ไม่ว่าที่ไหนเฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลมากที่สุดเลย

คำว่าช่วยโลกๆ โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งที่เราช่วยทุกวันนี้ ไปที่ไหนเห็นแต่ รอยมือเรา ผ่านไปๆ ที่ไหน โรงพยาบาล นี่ก็มาโนนสะอาดเห็นใหม่ เขาเขียนป้ายตัวใหญ่ๆ วั่นะ หลวงตามหาบัวเขียนไว้ตึกใหญ่ หลังหนึ่งสร้างอยู่ข้างในไม่เห็น แล้วกำแพงโรงพยาบาลทั้งหมด เราให้ทั้งนั้นนะ กำแพงโรงพยาบาลทั้งหมดให้ แล้วก็ในห้อง หมออ้วนบักห่านั้นนะ มันกลัวหรือมันเคอะพมาก ถ้ามอะไรมันไม่ได้บอกว่าหมดนะ มีอยู่ เราก็บั่นะสิ มันมีปัญหาเราก็มมีปัญหา เราก้เข้าห้องละ เข้าตามห้อง โรงพยาบาล ห้องนี้ใช้อะไรๆ เครื่องมืออะไรๆ เข้าไปถามตามห้องๆ

อะไรขาดเขาก็บอกเรา เพราะเราเข้าไปหาเอง หมออ้วนไม่บอก มันเกรงใจมันกลัวไม่กล้าบอก ถ้ามอะไรไม่บอก ตกลงเราก้ปัญญามีแต่มีงหรือ กูก็มีเหมือนกัน กูเป็นอาจารย์มีงนี่นะ ไปทางนั้นเข้าห้อง ห้องนี้อะไรขาดๆ จดออกมาปั๊บ มอบให้หมออ้วนสั่งหมดเลย นั้น เรามาให้หมออ้วนละสั่ง เราจดออกมาแล้วให้หมออ้วนสั่งหมด โรงพยาบาลโนนสะอาดจึงค่อนข้างสมบูรณ์ ตึกก็ได้สองหลัง หลังหนึ่งดูเหมือน ๘-๙ ล้าน แต่หลังนี้มาก หลังเขียนตัวใหญ่ๆ มาก แล้วก็เครื่องมืออยู่ในห้องนั้นให้ทั้งนั้นละค่อนข้างสมบูรณ์นะ โรงพยาบาลโนนสะอาด ช่วยเรื่อยมาอย่างนี้ โรงพยาบาล

อันนี้ก็ทางโรงพยาบาลศูนย์อุดรเรา ประกันตัวเลยว่าโรงพยาบาลศูนย์อุดร เฉพาะตานี้ให้ครบเราบอก เราให้ครบหมด ชัดช่องอะไรให้สั่งเลย ถ้าเห็นว่าควรซ่อมได้ให้รีบซ่อม ซ่อมไม่ได้ให้รีบสั่งมา ไม่ต้องมาขออนุญาตจากเรา เราเปิดโอกาสให้แล้ว เข้าสั่งเลย เขาก้สั่งมาเรื่อยๆ พอสุดท้ายนี้คงมากละทำ เลยไม่กล้าสั่ง เลยต้องมาหาเรา ฟังว่าเครื่องมือใหม่ที่เขามาอันนี้เกี่ยวกับตาดีมาก เขาวางั้น มันเท่าไร ๕ ล้าน เอาเลย ๕ ล้าน เขามาติดต่อ ธรรมดาเขาจะสั่งเลยก็ได้ เพราะเราเปิดโอกาสให้หมดแล้ว แต่ที่มัน

มาก เขาก็ต้องมาหาเราก่อน พอมาหาเราทราบชัดแล้วก็บอกให้สั่งเลย นี่ขั้นสุดท้าย ตาโรงพยาบาลศูนย์อุดรธานีให้ครบหมดเลยไม่ให้ออกพร่อง ครั้งสุดท้ายนี้ ๕ ล้าน

แล้วไปจังหวัดต่างๆ เยอะนะตา ตั้งร้อยกว่าล้านเฉพาะตานะ ผู้กำกับจำได้ดีเท่าไรๆ ผู้กำกับจำเก่งมาก พอรวมแล้ว โถ ไม่น้อยๆ ร้อยกว่าล้าน เฉพาะตานะร้อยกว่าล้าน พิษณุโลก เชียงใหม่ อุดรดิตถ์ เพชรบูรณ์ บุรีรัมย์ ตั้งแต่นี้ละไปเรื่อย ภาคใต้มีที่หาดใหญ่ ตาประมาณ ๘-๙ ล้าน อย่างนี้ละเราช่วย เราจะช่วยให้เต็มตามความสามารถของเราที่เกิดมาในชาตินี้

ก็คงจะมีนิสสัยวาสนาเกี่ยวโยงกันมากับบรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลาย อะไรๆ อะอะก็มาโดนเราเข้าๆ เราก็ออกสนามๆ สุดท้ายอาวุธคือเงินไม่มีออก ออกแต่กำปั้น ศาสตร์อาวุธที่ถือติดมือไปไม่มี หมด มีแต่กำปั้นก็สู้ด้วยกำปั้นอย่างนี้ละ ขนาดนั้นแหละ คือไม่เอา ทุกอย่างเราแบตตลอด เราไม่เอา มีมามากน้อยไม่ว่าในวัดนอกวัด มาทางไหนๆ ออกช่วยโลกทั้งนั้นเราไม่เอาอะไร ว่าไม่เอาไม่เอาจริงๆ นะเรา ไม่เหมือนใคร พุดอะไรเป็นอย่างนั้น เวลาพูดจริงนะ เวลาเล่นใครมายุ่งไม่ได้นะ เช่นเล่นกับหมา ฟังเสียงหมาร้องวากๆ

วันนี้ค่อยเบาหน่อย มีเบานิดหน่อย ลูกขึ้นมาดูอาการค่อยดี เมื่อวานย้อนหลังไม่ไหวเลย เคลื่อนไหวไปไหนไม่ได้ วันนี้รู้สึกมีเบาขึ้นหน่อย เบาก็ไม่อยู่ละถ้ามันพอไปได้ อย่างเมื่อวานนี้หรือวานขึ้นไม่ไป ไปไม่ได้ วันนี้อาจจะไป ไปก็ไปโรงพยาบาลแหละ ไม่ไปที่ไหน

(เมื่อคืนข่าวกรมประชาสัมพันธ์บอกว่า คุณฉลองภพ รมว.กระทรวงการคลัง ได้รับจดหมายของหลวงตาแล้ว วันนี้เขาจะประชุมกันเกี่ยวกับเรื่อง พ.ร.บ.เงินตรา เข้าสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นวาระแรก) เรามีจดหมายไปแล้วให้พระติดตามไป ๔-๕ องค์ เป็นสมบัติของเราเพื่อช่วยชาติ คือไม่ให้ออกเลย ฟังว่าเขาจะเอาเงินเหล่านี้ออก พอเราทราบเราก็รีบเขียนจดหมายให้พระเราติดตามไป

คุณสนธิ ลิ้มทองกุลมาที่นี้มาเล่าเรื่องให้ฟัง อ้าว ไม่ได้แบบนี้จะเสียหาย เราหา มาเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา ไม่ใช่เพื่อฉิบหาย เราว่านั่น เราเลยรีบเขียนจดหมายไปดักหน้า ถ้าเป็นจดหมายเราแล้วจะมีฤทธิ์มีเดชอยู่ละ เพราะจดหมายเพื่อชาติ จดหมายของชาติ ไม่ใช่ธรรมดา เรากลัวมันจะเป็น ฟังเสียงเขาประชุมกันมันจะออกไม่ใช่เข้า ที่เราหามาณะ

อันไหนแยกแยะ อะไรที่ควรให้ออกก็ปล่อยเขาไป อันไหนที่ควรจะเก็บไว้ เป็นเรื่องของเราที่เอาเข้าไปเพื่อเก็บให้เก็บ ไม่ใช่ไปปล่อยจุกแจก เราต้องได้ติดตามเรื่อง เรื่องอะไรก็หลวงตาบวนี้ละเข้าเรื่อย เข้ากระทรวงเรื่อย คือเราเข้าเราเข้าจริงๆ นี่นะ เอ้า

เถียงมาว่าฉันเลยถ้าลงได้ออกแล้ว ถูกต้องๆ เลย เหล่านั้นมันอึล่อยจุกแจกเห็นแก่ได้แก่
เอา เอาอำนาจบาตรหลวงเข้าใส่บ้างอะไรป่าๆ ถื่อนๆ เรออย่างนั้นไม่ได้ ไม่มีอะไร
เหนือธรรมเท่านั้นพอ นี้ก็จะให้เขาติดต่อเรื่องการเงินมันจะเคลื่อนไหวไปไหน

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ